

SEGLAR VIKINGEN

NR 4. 2016. VIKINGARNAS SEGELSÄLLSKAP 244:e PUBLIKATION. 60:e ÅRGÅNGEN

Helt plötsligt kom det massor av snö

Födelsedagar 2017

85 år

25 Okt **Lars G:son Åkerman**

80 år

10 Feb **Thomas Michélsen**

15 Mar **Claes Nordström**

20 Maj **Nicke Nyquist**

4 Sep **Staffan Söderhäll**

03 Okt **Urcilla Bowes**

14 Okt **Ove Sundkvist**

16 Okt **Bengt Pettersson**

75 år

13 Jan **May-Britt Hellman**

02 Feb **Jan Hjorth**

12 Feb **Rune Olsson**

06 Mar **Anita Söderlund**

19 Mar **Leif Holm**

23 Apr **Lars Lidén**

13 Jun **Hans Holmqvist**

11 Aug **Göran Persson**

08 Okt **Mikael Lagerkranser**

70 år

09 Jan **Jan Näsmark**

31 Jan **Thomas Bjelke**

06 Feb **Thomas Rydqvist**

07 Feb **Eva Peterhoff**

23 Mar **Carl-Johan Bergström**

14 Apr **Ola Zetterberg**

16 Apr **Gunni Söderhäll**

24 Apr **Michael Ormont**

03 Maj **Ulf Drewert**

15 Jun **Christer Dupuis**

20 Sep **Göran Lagerberg**

23 Sep **Torbjörn Qvist**

12 Nov **Hans Funke**

60 år

15 Jan **Johan Salander**

3 Jan **Kerstin Iverfeldt**

10 Feb **Peter Eriksson**

22 Feb **Jan Eric Lindgren**

25 Feb **Thomas Nilsson**

01 Maj **Eva Brodén-Lindkvist**

31 Maj **Kenneth Höglund**

08 Jul **Lennart Holm**

19 Jul **Tilman Bünz**

25 Aug **Klas Sporre**

27 Aug **Göran Ekdahl**

06 Sep **Henning Müller**

24 Sep **Marie Nilsson**

22 Okt **Mats Ulltin**

Seglar-Vikingen

Ansvarig utgivare:
Bengt Janson, ordförande
Villagatan 3
114 32 Stockholm
Tel 08-20 45 01

Redaktion:
vssred@gmail.com

Material skickas till:
Sven Öberg
Tallidsvägen 4F
13137 Nacka
Mobil 0705-72 24 99

Grafisk form:
Hans Melcherson
Mobil 0708-30 94 56

Vikingarnas Segel Sällskap Kansli:
Box 10022
181 10 Lidingö
Tel kontorstid: 08-731 43 93
Tel & besökstid 1:a måndagen
varje månad:
kl 19.00-21.00; Tel 08-662 57 69
kontakt@vss.nu

VSS hemsida: www.vss.nu
Ordförande:
Bengt Janson; Tel 08-20 45 01

Sekreterare:
Helga Rudhe; Tel 08-26 64 73
vss.sekreterare@swipnet.se

Kassör:
Monica Bergstedt;
Tel 070-282 12 62

Hamnkaptén:
Jonas Ericson; Tel 0761-22 89 46

Ekholmen:
Tel 08-541 340 15
Postgiro: 50164-3

Seglar-Vikingen nr 1, 2017

Redaktionen behöver ert material
senast fredagen den 24 februari.

Manus och bilder mailas till:
vssred@gmail.com

Bidrag till hemsidan
www.vss.nu mailas till
webmaster@vss.nu

Är tiden ur led?

Nuförtiden är det ingen idé att ha almanackan som stöd för när årstidsväxlingar sker. Lagom till upptagningen fick vi ju en ”andra sommar” med ljumma vindar kring Britt-dagen (7 okt). Men vi kanske skulle segla lite till, tyckte nog många i denna ljumma värme. Så lagom efter upptagningen då det var dags för tackning och husbygge kom vintern. Snön vräkte ned och bland båtarna var det 30-40 cm snö! Jättebökgigt. Vi kunde ju knappt ta oss ned till varvet till att börja med. Att sedan gå in och skotta eller ruska på pressar var nästan omöjligt. Men så här är det ofta numera. Almanackan duger inte. Vad som helst kan hända och det är en lärdom som de flesta av oss nu har insett.

En annan osäker fråga som oroar en del är detta med momsregistrering av ideella föreningar. Frågan kommer upp emellanåt och nu senast i september beslutades Skatterättsnämnden att moms skall utgå på mark- och brygganläggningar i Stockholms stads anläggningar. Beslut om att överklaga förbereds och vi får se vad som händer. SBU och SMBF är ju paraplyorganisationer som hanterar frågan. Det värsta med förslaget är ju den ökade administration allt sånt här innebär – inte nödvändigtvis pengarna. Tänk själva att varenda liten båtklubb eller fotbollsklubb ute i landet skall sätta sig ned och redovisa och momsdeklarera allt från hyra av båtplats till en kopp kaffe eller en varmkorv. VSS har ju en hygglig administrativ vana genom vår storlek men ändå blir det ju ökat arbete med redovisning och deklaration osv. Nej ideella föreningar som ej bedriver någon form av ekonomisk verksamhet borde hållas utanför detta. Vi jobbar allesammans ideellt och det borde respekteras mer än bara vara lockbete för ev beskattning. Vi kan bara hoppas att kloka män-

niskor inser att vissa bestämmelser kostar med att införa än det ger som klirr i statskassan. Om Magdalena Andersson hade haft båt så hade det kanske sett annorlunda ut. Åsa Romson är den enda av våra toppolitiker jag vet har båt. Jag känner dock viss osäkerhet om vi kan lite på att hon kan förklara denna känsliga och delikata fråga för regeringen.

Annars blickar vi ju framåt mot nytt år och ny säsong. Vi kommer snart att sätta oss och göra ett budgetförslag för 2017 och vi tar givetvis emot förslag och önskemål om angelägna projekt/åtgärder. Det är ju en avancerad anläggning vi har både på Hundudden och på Ekholmen med många komplexa funktioner och installationer som måste underhållas och också repareras. Och som sagt, idella som vi är så gör vi ganska omfattande arbeten i egen regi ofta utförda av medlemmar och ibland som inköpta tjänster. En viktig installation är vår elanläggning. Den går vi igenom nu, del för del för att reda ut funktioner, förbrukning och fördelning men kanske framför allt för att säkerställa att vi har en säker anläggning. Styrelsen ansvarar ju för installationen fram till kontaktpunkten där medlemmen sätter i kontakten till sin slipmaskin. Där övergår ansvaret på den enskilde. Tänk på detta och ha riktiga kontakter, sladdar och verktyg. Vår intendent Christer Fredriksson är både fackkunnig och van att se hur det skall vara och han leder arbetet med säker hand.

En annan stor fråga är ju sophanteringen och allmänt miljöfrågan. Vi lyder ju förstas under Miljöbalken (1999) och det innebär att vi är skyldiga att känna till och leva efter de regler och lagar som finns. Det åligger också VSS att informera alla medlemmar om innebörden och avsikten med dessa lagar och förordningar. I praktiken skall vi

informera i hanteringen av bottenfärger, lösningsmedel, farligt avfall och allmänt om hur vi skall förhålla oss som enskilda i dessa frågor. I VSS Miljöplan (se hemsidan) ser vi att bottenfärgsproblematiken sannolikt mynnar ut i att vi helt enkelt upphör med giftiga bottenfärger för att istället då och då under säsongen ta upp båten och spola av ev beväxning enkelt och snabbt utan att sprida giftrester i omgivningen. Enkelt, billigt och klokt. Där är vi inte än, men vi är på väg dit. Det samma – alltså enkelt och klokt – är ju att hantera våra sopor på lite mer medvetet sätt. Sortering i flera fraktioner är ju rimlig anständighetsnivå och det kommer att ske inom kort. Tillsammans med speditören skall vi bestämma vilka fraktioner som är rimliga. Alla våra insatser på området rapporteras till Miljöförvaltningen som också besiktigar oss en gång per år, så det är viktigt att vi följer regelverk och förordningar.

Avslutningsvis vill jag så här i förtid passa på att önska God Jul. Vi har ju visserligen inte passerat årets mörkaste dag ännu, så vi kanske ses på en skinkmacka i Kruthuset innan dess. Sen ser vi fram emot en ny säsong med början i årsmötet i mars. Kom och rösta då (viktigt) och så blir det ukulele-konsert som toppnummer!

Vi ses.

BENGT JANZON
VSS ordförande

Kappseglingssäsongen 2016

Årets stora arrangemang var SM för M22 och F den 16-19 juli

Det blev härliga dagar med fina seglingar och vind alla dagar alltifrån lördagens 'tune-up race' till tisdagens avslutande segling, men dog då vinden nästan ut. Solen sken mesta tiden men vid avslutningen på måndagen öppnades himlens portar för en rejäl regnskur.

Startfältet bestod av 18 M22:or och 21 anmälda Folkbåtar. Det utlysta Klassmästerskapet för M25 blev dock inställt då det bara blev två anmälda båtar.

Folkbåtsklassen hade deltagare från Tyskland, Danmark och Finland. För att leda det hela hade VSS engagerat Mats Dalunde från KSSS som seglingsledare. Seglarna var mycket nöjda med det sätt som Mats ledde regattan.

Alla de planerade 8 delseglingarna kunde genomföras. I folkbåtsklassen var det jämt med en hel del omkastningar i resultatlistorna för de olika delseglingarna. I M22 var omkastningarna inte så stora

utan samma seglare låg med i toppen på alla seglingarna.

De utländska deltagarna visade framfötterna under seglingarna och belade de två första och 5 av de 7 första platserna. Den tredjeplacerade Anders Olsen från VSS blev svensk mästare före Lasse Köhler NYSS. Också i M22 blev en Viking, Jan Björnberg svensk mästare i hård konkurrens med Stefan Hultgren från Nynäshamn.

Regattan startade på lördagen med att VSS ordförande Bengt Janson förklarade regattan invigd samtidigt som det serverades bubbel och chips.

De övriga sociala arrangemangen bestod på söndagskvällen av en utflykt till Fjäderholmarna där det serverades en pastasallad med tillhörande drycker. På måndagen bjöd M-båtarna på punsch och chips i klubbhuset samtidigt med ovannämnda regnskur. På tisdagen avslutades det hela med prisutdelning och en regattamiddag där Calle i kruthuset dukat upp en smaklig buffé.

Vikingaregattan den 18-19 juni

Före SM hade VSS som vanligt Vikingaregattan helgen före midsommar. I år ingick för första gången en distansbana i regattan. Den tillkom efter förfrågan från Classic Yachts.

Banseglingarna inkluderade DM för F och IF-båtar. Förutom dessa klasser var det endast en Starbåtsklass med i regattan. Totalt ställde 25 båtar upp här. Det var inget skönt väder under helgen med ganska mycket vind och gråmulet väder.

Distansbanan gick på Lilla Värtan och upp till Hustegafjärden med Start och mål utanför piren i VSS hamn. Där deltog 9 båtar hälften Classic yacht och hälften vanliga SRS-båtar. De hade en segling vardera på lör- och söndagen. Totalt segrade Thomas Larsson Med KR 120 Vinnie (har tidigare ägts av VSS framlidne kassör Esbjörn Pohl).

VSS Inbjudningssegling med KM den 27-28 augusti

I år hade regattan tidigare lagts för att inte kollidera med Rasta och 'segelbåtens dag' och VSS start av upptagning av båtar och stängningshelg på Ekholmen. Det resulterade i att det blev rekordfå deltagare, endast 9 stycken fördelade på 4 folkbåtar och 5 SRS-båtar. Det låga deltagarantalet berodde delvis på att Starbåtarna samtidigt hade sitt SM på Västkusten.

På lördagen blåste det så mycket att seglingarna ställdes in. Till söndagen hade vindarna lugnat ner sig och alla 5 planerade seglingar kunde genomföras då.

VSS kappseglingsskommitté/

ANDERS KRISTRÖM

Från SM i Folkbåt. Foto: Niclas Skårlund

RESULTAT FRÅN SOMMARENS KAPPSEGLINGAR

VIKINGAREGATTAN BANAN

Starbåt

Nummer	Namn	Klubb	Plac
SWE 827	Staffan Thunell	VSS	1
SWE 7978	Ingvar Krook	KSSS	2
SWE 8108	Erik Dahlén	VSS	3
SWE 847	5Anders Högländ	VSS	4
SWE 8126	Lars Nordling	VSS	5
SWE 7917	Jasper Nordling	VSS	6
SWE 8292	Sören Asp	VSS	7
SWE 8275	Bosse Johansson	VSS	8

IF

Nummer	Namn	Klubb	Plac
1928	Fredrik Vigelius	GSS	1
2132	Lars Andersson	SSB	2
2719	Martin Rundström	SSG	3
1161	Stefan Lillieborg	SÖBK	4
2241	Giulio Mola	SSG	5

Folkbåt

Nummer	Namn	Klubb	Plac
1239	Hobbe Wärnegård	RYC	1
1346	Lars Köhler	NYSS	2
1323	Lars-Gunnar Lindberg	VSS	3
1289	Anders Olsen	VSS	4
1358	Donald Bratt	VSS	5
1269	Team PPM	VSS	6
1290	Hans Torlén	VSS	7
1303	Ola Zetterberg	VSS	8
1271	Åke Ljungqvist	SSK	9
1354	Gunnar Bonthelius	KSSS	10
1942	Christian Söderbäck	VSS	11
449	Curt Gelin	VSS	12

VIKINGAREGATTAN DISTANSBANAN

SRS-Classic Yachts

Nummer	Namn	Klubb	Båttyp	SRS-tal	Plac
KR 120	Thomas Larsson	TRASS	CYCS	1,179	1
H 1	Kjell Nilsson	SYS	H 1	1,086	2
88	Team Lake/Lundevall	RYC	M22	1,074	3
1	Karl-Gustav Jönsson	RYC	int5m	1,007	4
80	Jan Gustavsson	KSSS	int5m	1,007	5
AL 5	Per-Ola Forsgren	VSS	Albatross	1,041	6
KR 975	Ulf Aronsson	KSSS	KR	1,116	7
L1	Lars Pipping	ÅSS		0,963	8
303	C-Å Lagergren	VSS	HR 26	1,011	9

SM FOLKBÅT

Land	Nummer	Namn	Klubb	Plac
DEN	972	Johnny Jörgensen		1
FIN	348	Herman Saari	SMPS	2
SWE	1289	Anders Olsen	VSS	3
SWE	1346	Lars Köhler	NYSS	4
FIN	349	Roni Saksi	NPS	5
GER	617	Gunter May		6
DEN	722	Per Damm		7
SWE	1239	Hobbe Wärnegård	RYC	8
SWE	1311	Johan Rasin	VSS	9
SWE	1303	Ola Zetterberg	VSS	10
FIN	373	Heta Järvinmaa-Louto		11
SWE	1942	Leif Ahlqvist	VSS	12
SWE	1323	Lars-Gunnar Lindberg	VSS	13
SWE	1269	Team PPM/Per Hörberg	VSS	14
SWE	1290	Hans Torlén	KSSS	15
SWE	1358	Donald Bratt	VSS	16
FIN	367	Janne Mäkinen	HTPS	17
SWE	1255	Staffan Bellander	SBS	18
SWE	1271	Åke Ljungqvist	SSK	19
SWE	449	Curt Gelin	VSS	20
SWE	1354	Gunnar Bonthelius	KSSS	21

SM M22

Nummer	Namn	Klubb	Plac
141	Jan Björnberg	VSS	1
85	Stefan Hultgren	NYSS	2
88	Kristina Lundevall	RYC	3
133	Erik Persson	KSSS	4
42	Erik Stenström	SSA	5
82	Henrik Edberg	SSG	6
40	Mikael Forslund	SSG	7
20	Martin Töllborn	NOSS	8
118	S-H Lundevall	NSK	9
121	Erik Lundqvist	GÖSS	10
81	Christofer Clevhammar	SSK	11
35	Ted Lundberg	VSS	12
96	Björn Torvaldsson	SSA	13
24	Sven Hellström	HKKK	14
41	Tonie Herteby	SSK	15
75	Niklas Lundell	GÖSS	16
140	Roy Sandgren	GASS	17
38	Peter Seybolt	SSG	

VSS INBJUDNINGSSEGLING MED KM

Klass SRS

Nummer	Namn	Klubb	Båttyp	SRS-tal	Plac
496	Kjell Paulson	SKM	H-båt	1,074	1
53	Arne Sjöberg	TÄBK	Fareast 28	1,325	2
71	Lars o Lotta Gelin	VSS	Andunge	0,934	3
70	Lars Liljestrand	VSS	Andunge	0,934	4

Vikingar drar österut och tillbaka

Pär och Per lämnar Vikingarnas Segelsällskap i lugna vindar en onsdag. Vi ska på egen köl ta oss österut in i Finska viken, ända till Helsingfors. Där väntar Guldpokalen med 66 Folkbåtar på startlinjen.

Med respekt för den lilla båten på det stora havet, så har vi bunkrat med kikare, två transportörer, kompasser och sjökort, gps, radarreflektor, plåster, extralanternor, nödbloss i fall att, mer sjukvårdsprodukter och en flaska whiskey, många öl och en 6 watts flytande VHF radio, mobiladdare och lite åtbart att förvara svalt i kölsvinet.

Vi låter drömmarna om kaffe, under det första dygnet, direkt gå i kras när termosens effektivt följer tyngdlagen och kraschar i vågorna från en förlupen Vaxholmsbåt. Hoppsan, focken trillade visst i vattnet också. Grabbarna med full koll sa direkt att det spelar ingen som helst roll. Focken satt fast i en schackel i halshornet och kaffe är ändå klart överreklamerat.

Mot Möja Långvik i sporrsträck dock. Hoppsan där fick vi visst en kaffe med frasigt wienerbröd, minsann. Sedan en stillsam kryss mot de yttre skären. Nassa och Gillöga passerades i den nordliga vinden. Till slut förtöjde vi längst ut i Stockholms skärgård. Men längst in i viken, för den kyliga vindens skull. Trevliga grannar läade oss med sitt höga skrov. Deras söner plurrade visst titt som tätt. Både under gång och sång från de vackra klipporna. Föräldrarna hade just överlevt seglatsen från Nassa. De bleknade lätt när de hörde att vi kom från Djurgården – och skulle till Finland i vår lilla folkbåt.

Natten var god för Pär. Mer i vaket tillstånd för Per. Håller båten? Hmm, röstjärn, mast och rigg, check. Rodret och seglen likaså. Håller hon tätt? Nej, så mycket visste jag att hon läcker som ett säll, ovanifrån. Så vid mycket sjö lär det få pumpas...

Klockan fyra torsdag morgon

Vaknar från den ryckiga sömnen, med oroliga tankar till och från. Ser grannens vimpel stå ut i vinden, vilt fladdrande. Oj, vad det blåser. Från vilket håll, ska vi ha bonnkryss över hela havet med överbrytande sjö?

Sundet koncentrerade vindstötarna.

På öppet vatten låg den nordliga vindstyrkan något lägre, mellan 7 och 9 meter per sekund. I sjökortet var den magnetiska kursen inritad, 073° (rättvisande kurs kompenserad med missvisningen). Deviationen var glädjande nog endast ett par grader i det aktuella kursregistret.

Seglingen började och det kändes bra från början. Sträckbrog hela vägen mellan bidevind och halvvind, med en ganska lugn sjö. Utom mitt på havet då vinden mojnade och sjön kom från tre håll samtidigt. Per passade på att sova en del under Pär's trygga rorsmannaskap. Han kombinerar passionen för segling med den för olika instrument med komplex teknik inblandad! Pär var vänlig nog att purra Per i höjd med Svenska Björn. Vi mötte en seglare på avstånd i höjd med Bogskär, annars såg vi bara två lastfartyg på håll.

Efter elva timmars fin segling över Östersjön angör vi Finska utö. Dessförinnan hade vi sett fyren utanför Kökar. Vi hade mirakulöst nog lyckats hålla kursen rätt bra! Och vi hade seglat i hela 5,5 knop i snitt. Av bara farten fortsatte vi till Jurmo, en timme till. Där hittade vi en plats längst in vid en finsk folkbåt. Vi slog oss ned vid hamnkontoret/affären/baren med varsin finsk öl, färskrökt sik och flundra. Det var bara förrätten. Sedan fortsatte vi glatt vandringen till öns nya krog där vi intog en bättre måltid med tillhörande starkt. På vägen gick vi upp på det lilla berget som är högsta punkten på Jurmo. Därifrån kunde vi se havet och vår väg in vid Utö mot Jurmo, sagoön.

Sömnen var väldigt god denna natt.

Fredag morgon

Vi transportseglar vidare mot Helsingfors. En del motorgång i bleket. Till slut rundar vi Hangö och efter ytterligare 15 M hittar vi våra drömmars mål – Persö. Ja, så döper vi kobben som med sina runda granitformer och lagom litenhet blev väldigt mysig efter all transport. Till råga på allt finner Pär en kvarglömd, vinklad bergskil som Per skulle få stor nytta av senare.

Tidig kväll och god natt!

Lördag morgon

Mot Helsingfors, genom vackra skärgår-

dar och öppna fjärdar. I morgondiset missade Per ett ensmärke (eller var det verkligen inte övervuxet?) och vi for rakt ut i terrängen, dock utan att träffa på något i grund och botten. Sedan backade vi ur planteringen och kom på kurs igen. Till slut nådde vi ända fram. Till hamn och väntande folkbåtsvänners famn. De hade kommit med sina folkor på trailers med finlandsfärjan tidigare under dagen. Vännerna satt förstås på krogen i hamnen. Pär och Per kom lagom till desserten med varsin öl i handen. Allmän förbrödning och trevligheter vidtog.

Skönt att vara i hamn. Tack för fin långsegling tillsammans över Östersjön, Pär!

Söndag – söndag

Guldpokalen genomfördes med begränsad framgång, se vidstående artikel!

Ensam mot elementen – eller att leva en dröm?

Nu börjar det stora äventyret, det att segla folkan hem själv. Pär och Per över haven i en liten båt utan självlänsande sittbrunn, det är en spännande sak i sig. Med bara en Per i båten, är det en helt annan historia. Det är stora vatten, få båtar ute, stora fjärdar och ett hav med kallt vatten att korsa. Det finns inget utrymme för större misstag.

En seglare ber inte om medvind. Hen lär sig segla. Gärna i motvind i svärnavigerade vatten med solen i ögonen. Eller möjligen vid randen av en åskfront med hård vind och kallt ösregn. Allt föregånget av morgonsol i öster från en klarblå himmel, med en be- drägligt vacker regnbåge i väster och en säl som dansar i folktomma vatten.

Helsingfors – Hamnskär

Tidigt, tidigt lämnade jag den trygga hamnen och gav jag mig av i stiltjen med den diskreta fyrtaktaren spinnande i aktern. Hela Helsingfors sov. De 65 folkbåtarna vilade med sina sponsorflaggor i stäven. Mindes den sista utseglingen till havsbanan. Vi gled parallellt med de unga amerikanerna från San Francisco. De bjöd generöst på sin musik från att behändigt fäste i bommen. Efter ett tag blev vi bogserade ut till banan av en estländsk folka. Sköna minnen

när jag girade ut genom sundet, ut ur Finska viken.

När vinden väl kom kunde det seglas med hemskotade segel. Tur det, för vinden var svag. Ibland så svag att motorn fick spinna igen. Då när fjärden låg mild och stilla som en oljemålning i släpande medljus.

I en trång led mötte jag en finsk segelbåt som gick för motor. Skepparen viftade med en svart simfot. Han likasom flipprade med den, sedan pekade han på mig. Då insåg jag, den före detta navigationsläraren med skammens rodnad, att det var en kon med spetsen nedåt. Den man ska ha hissad i fören om både segel och motor är på samtidigt. Kanske typiskt Finland, för i svenskt inre vatten behövs inte denna signal för båtar under 12 meter.

Persön passerades av nostalgiska skäl, jag ville se den mjuka röda graniten igen. Nu låg det motorbåtar i viken, så det var lätt att fortsätta för segel mot Hangö.

Vinden friskade i och jag ångade på. Tänkte så här: passa på nu när vinden för oss snabbt framåt, men pass på tröttheten så du inte tar för stora risker, Per lille. Rundade Hangö, som ju är en markant halvö, och begav mig in i båtsportheden mot nordväst. Letade natthamn, för vattnen här är stora. Havet är direkt på. Hittade Hamnskär i den sydvästliga vinden. Viken i sjökortet måste ju vara perfekt med det namnet!

Men nej, det tog den trötte Per minst en halvtimme med ankare i och upp, hopp i land och tillbaka, stå på grund mitt i viken – innan jag gav upp och satsade på nästa kobbe. Inget an-

karfäste att skriva hem om och vad skulle jag förtöja i. Inga träd eller stenar. Inga lämpliga sprickor för en bergskil. Grundplanen för ensamseglingen var att ligga på svaj. Men vem gör det i stark vind, dåligt ankarfäste och ”fritt fall” åt lä om ankaret släpper?

Så jag såg järtecknet, trött som jag var av att ha varit i gång hela dagen från kl 4. Drivved, i form av en planka från en gammal lastpall, nedstucken i en spricka i berget (för stor för min bergskil). Ankare i igen, nu med en annan vinkel och längre från land. Kollar drivvedens tveksamma robusthet innan jag bara la linan runt den och förtöjde ombord.

Vinden var ganska frisk. Ön gav vind- och sjölä. Men på andra sidan låg hela Östersjön och tryckte på. Sov med ett öga öppet den natten. Skulle plankan verkligen hålla?

Hamnskär – Jurmo

Vaknade med en svart vägg på styrbordssidan. Vinden hade vridit mot syd under natten och ankaret hade lekt lite med rullstensåsen till botten. Men räddningsplankan i land höll oss kvar i matchen. Utan en fast punkt i land hade vi kunnat drivit långt, folkan och jag. Resolut upp ur kojen. Klockan är strax efter fyra och morgonljuset är bra vackert.

Bara nu rutinerna sitter, för jag är ganska trött. Stuva proviant för dagens segling under styrbords lucka. Ta på rätt kläder och förbered förstärkning i form av stövlar och andra regntåligen saker. Ät din yoghurt med müsli, ta några klunkar vatten. Gör klart seglen. Allt detta

snabbt då väggen av kantig, mörk finsk granit tenderade att närma sig.

Ok, klart att lossa i land. Bara att dra loss linan runt plankan. Men ack nej, den fastnade i en spricka och kom i beknip. Lätt ångestfylld tog jag språnget i land för att lossa. Sedan med viss hjärtklappning ombord igen för att lägga oss på svaj i vindögat. Men ack nej, det obefintliga ankarfästet var, obefintligt. Bara att hiva upp draggen och snabbt som ögat hissa på innan vi drev ut i den friska vinden. Seglen gick upp snällt, fallen samlades in snyggt och effektivt och sattes på plats. Sedan – till rors, puh!

Utsegling med fladdrande segel. Sjökortet litar jag på sådär, utanför lederna. Lätt svettig, av alla arrangemang och av den mentala spänningen innan vi kom in i leden, faller jag av i leden åt nordväst.

Med soluppgången snett bakom mig och regnbågen snett framför mig, kände jag mig ändå som en lyckoprins. Om styrbord en morgonblå himmel. Om borbord en askgrå, violett svart fond matchad med detta ljusspektrum av grundfärger. Efter en ljuvlig stund av estetisk njutning börjar jag inse vad som är på gång.

Två timmar senare kan jag konstatera att min anrika Henry Lloydställ från 1975 inte pallar ihållande ösregn. Mitt i en regnpaus hinner jag byta om och prisar min packning med mjuka varma saker och sedan på med det nya sjöstället inköpt under äventyren på San Francisco Bay. Folkan seglade snällt alldeles själv under den glada halv vinden.

Varm och go, åt jag lite medan folkan tuffade på. Väl till rors igen såg jag

Jurmo

den. Gräsålen vars nyfikenhet tog sig ett dansant uttryck. Jag har väl sett ett hundratal sälar vid det här laget. Men aldrig förr en som reste sig rakt upp i vattnet för att bättre se seglaren med det nya sjöstället. Den simmade med kraftiga tag i stjärten och liksom dansade med hela överkroppen över vattnet. Någon kanske har sett dresserade delfiner fara fram på stjärten. Denna säl var väl inte fullt så atletisk, men oj vilken känsla att se den göra om konststycket några gånger innan den dök behagfullt ned i djupet.

Sedan vred vinden.

Väl i hamn mätte jag distansen. 20 M bonnkryss i 10 m/s. Det gör en seglad distans på 28 M under drygt sex timmar. Det är en skön konst att stagvända med häcken. Ena handen släpper fockskotet i rätt ögonblick och andra handen tar hem i samma ögonblick. Med rätt timing behövs det ingen efterjustering eller mer hemskotning. Men det gäller att orka. Nu hade vi en vacker målbild, folkan och jag. Jurmo. Med den i kroppen kunde jag, efter varje slag, slå mig ned på rorsmansbänken med fötterna mot lå sargkant där vattnet forsade fram ett par decimeter bort. Att sedan snegla i sjökortet och kisa mot den sol som nu med slösande strålar värmdde upp oss, det var ett sant nöje!

Efter dessa timmar av oavbrutet kryssande och gungande, så var det dags att tänka på tillägning utan lä i frisk vind. Sjölä förvisso, men vinden blåste ända in i hamnen. Utanför Jurmos gästhamn ligger Huvudskär. Men vinden vred runt och drog över ön, så storen fick bärgas vilt flaxandes. Hjälpligt surrade jag den medan focken hann sno sig några varv runt sig själv när den piskade vilt i den friska brisen. Planen var att ha focken som säkerhet. För innan själva hamnen skulle revet passeras i den respektingivande sjöhävningen. Motorn spann i gång och vi satte av med alla sinnen öppna.

Väl innanför hamnpiren tog jag ned focken och la mig längst upp i lovert. Varför? Jo, därför att där ligger ett båt-
hus som läär!

En ung man hjälpte den trötte seglaren att rulla den sladdriga storen och sedan snyggade jag till hela båten en smula. Drack lite vatten och sedan gjorde jag det enda rätta för mig: en lätt jogg på ön för att springa av mig dagen. Lögade mig behagfullt i havet och tog på landgångsrigen.

Jurmo är hur vacker som helst som ö betraktat. Bara formen får fantasin i rullning. Till det en rullstensås, sandstränder, ljung och åter ljung. Denna gång tog dock den trolska tallskogen priset. Saftigt gräs som självlysande undervegetation, harmoniska furor med solstrålar strilandes genom sina trädkronor. Tallarna står med perfekt avstånd för att skydda varandra utan att ta vare sig näring eller ljus från varandra. Nationalparksvarning, absolut!

Denna gång blev den varmrökta fisken lax. Tillsammans med en ale satt jag på trappan till barnens lekhus, mitt i gästhamnen med affären nära. Liksom fiskarens beredningsbord och hans nät. Röken står på berget, 20 meter på andra sidan huset. Efter måltiden satte jag mig inne i affären. Hamnade mitt i familjemiddagen med ett barnbord och ett vuxenbord. Fyra finnar åt sin rumpstek under behagfull tystnad.

Gästbryggan var halvfull och folkan låg längst upp mot vinden, mot vågbrytaren. Frid i sinnet och en mycket god natts sömn väntade.

Jurmo – Bränstenskär

Vaknade utvilad. Det är onekligen skönt med en skyddad hamn. Blåsten hade lagt sig under natten och det hela kändes väldigt fridfullt. Mot nationalparken, tallskogen, rullstensåsen och de vidsträckta stränderna joggade jag stillsamt. Kor på bete stod det på skyltar här och där.

Hänförd över naturens skönhet sökte jag mig mot vattnet efter några kilometers joggande. Där, på en bördig gräsplätt, stod fem kameler, eller var det lamor? Nej, alpackor var det. Gulliga, ulliga stod de alldeles vid strandlinjen och betade. En av den kom nyfiket och

försiktigt fram emot mig. Jag lät henne nosa på in hand och fick smeka hennes hals innan hon skyggt drog sig tillbaka till de andra. Sisu heter hon, sa fiskarhustrun när jag berättade, väl tillbaka i hamnen.

Det sista jag gjorde på Jurmo denna gång, var att köpa en hembakt skär-gårdslimpa. Den tuggade jag på ända ut på Ålands hav, skulle det visa sig.

Med mobilen laddad kryssade jag, med visst vemod, ut ur hamnen med två decimeter tillgodo på gästbryggans nock. Ja, finnen som stod där mätte och kommenterade med viss glädje i rösten. Förbi Huvudskär och med kurs ost om Utö. Nu skulle sjöbjörnarnas skatt avnjutas. Deras hemliga leder bjuder genvägar för den som seglar från Finska Utö mot Mariehamn. Annars får en göra en stor omväg runt Föglö.

Efter några timmars segling avtar vinden. Jag ser ut över havet mot söder och de stora molnen tornar upp sig med regn och vind. Snart vräks båten ned och far fram i maximal fart. Svår navigation i angöringen av Kökar, bakvägen. Men det fungerar till slut och solen tittar fram igen och vinden är lugnare. Det är ju så att Åland, tillsammans med Öland och Gotland, har flest soltimmar per år i Norden. Och det syntes en skarp gräns redan i höjd med Finska Utö. Blå himmel och cumulusmoln över Föglö och Åland. Mörk himmel bakåt och utåt havet.

Från Kökar och vidare mot själva Åland, så börjar sjöbjörnarnas utmaning på allvar. I bedrägligt behaglig vind seglar vi ut på stora vatten, för att leta oss in i nästa arkipelag sydost om Föglö. Vinden ökar efter hand och vi seglar snart i nära sex knop igen. Typiskt, nu när vi inte har så bråttom, folkan och jag.

Solen strålar verkligen från en klarblå himmel. Skärmen på mössan gör nytta, men det solglittrande vattnet bländar mig nära nog totalt. Mitt i anläggningen ser jag ett skär som inte är med i sjökortet. Och detta mitt i en kritisk passage där Sjöbjörnarna föreslår en att gå emellan bränningar och övervattenstenar. Men något skär skulle inte ligga där också. Osäkerheten lägger sig som en obehaglig slöja över situationen. Att smälla på grund, ensam i stark vind med sjögång, är inte att rekommendera.

Jag drejar bi och utvärderar läget. Bestämmer mig för att det där skäret nog är den där övervattenstenen i sjökortet från 2005. Håller andan och låter sedan seglen fladdra så folkan, med sina två ton, bara gör fyra knop i halv vinden förbi både det ena och det andra grundet...

Det fungerade denna gång och nu gällde det att hitta en natthamn. Sista möjligheten innan nästa stora vatten, var Bränstenskär. Väderrapporten tjuvade om sina sydvästliga vindar av friskare slag. Till slut hittade jag en dräglig plats med ankarfäste och en sten i lovert att knyta fast sig i – och så den vinklade bergkilen i lä.

Beslog seglen lite lätt slarvigt och gick trött till kojs. Somnade inte. Lyssnade på ljud. Hur var det med lovertstampen egentligen? Ligger den inte och nöter för hårt i halkipen? Gick upp och la den mot relingslisten, noterade att tampen var rätt slitna. Men den håller, väl?

Somnade till slut av vindens susande i riggen och båtens stilla vaggande.

Bränstenskär – Rödhamn

Vaknade tidigt igen. Något var annorlunda. Vinden hade vridit på väst. Toppen, det blir kryss genom den svåraste av outprickad skärgård, ensam och med Östersjöns ocensurerade vågor som garnering. Men Per, det är ju detta äventyr du sökte. Väl?

Loss föröver. Och ankaret höll oss på svaj medan jag hissade seglen. Tog upp plätten på babordssidan från aktern så att fören föll av ut från viken. Snabbt i ordning med linor och annat, nu skulle här seglas och navigeras.

Planerade slagen så strategiskt som möjligt mellan grund och sund. I höjd med Vidskär, mitt på Jungfrun, vred det tillbaka till sydväst och ökade. Tur det för nu blev det sträckbog genom de grundtätaste områdena mellan Tvihålarna och Ståtstenarna. Vågorna bröt

lite överallt, många bränningar och grund strax under ytan såg jag som passerande svarta skuggor.

Dags för nästa utmaning. På bogen förbi Gadden, mot Svartknobban, fick jag möta hög sjö direkt från havet. Sjö som passerat många utgrundningar och blivit hög och krabb. I dessa lägen gäller det att göra det enkelt för sig. Sikta på något tydligt och håll kursen. I detta fall blev Söderqvist räddningen. Ett tydligt skär i fören. Kanske hade det räddat fiskare Söderqvist, en gång i världen.

Tvårs bränningarna om styrbord är det läge att slå, annars hotar grunden föröver. Klockrent slag, extra viktigt i grov sjö med skär nära, mot nästa charmerande hotbild. Gaddens grundbälte. Det märktes när jag närmade mig för sjön blev extra brant. Ett befriande slag västerut och jag såg öppningen föröver.

Några slag till, sedan passerade vi Österör med Östergrundet och kunde släppa lite i skoten för att rinna på ut i farleden mot Rödhamn.

Med en viss känsla gled vi in i gästhamnen. Lite kul med alla nyfikna blickar. Vem är det där som kommer i denna blåst med en så liten båt och seglar ända in till bryggan?

Fixade till båten lite extra fint, nu var vi ju bland folk, och gick sedan i land. Det blev kaffe med nybakt kanelbulle i lä av hamnboden. Där började jag nu att skriva denna loggbok.

Rödhamn

Sedan 1996 har en och samma familj skött driften av gästhamnen i Rödhamn. Den köptes för många decennier sedan av Ålands Seglarsällskap (ÅSS). Frun i familjen, Anette från Norrtälje, driver dessutom ett galleri med sina vackra akvareller. Anders, mannen från Åland, förestår hamnkontoret/serveringen som är mycket hemtrevlig. Utanför finns bryggor och en sandstrand för barnen. Föräldrar och andra kan sitta i solen, i lä av berget och små hus, och njuta av vuxenlivet i land med barnen i ögonvrån.

ÅSS laserungdomar trotsar ”Laser Dome” i stan för en yster lek i segeljollarna. Ser just en segla in och mötas av en glad kamrat som hoppar i vattnet framför Lasern. Han klättrar upp på fördäck för att vältta jollen, men den in-seglade kamraten lyckas vråka bråkmakaren i vattnet. Där ligger han förnöjt på rygg och sparkar tillbaka jollen som seglaren försöker paddla in med

händerna.

Hamnmiljön bjuder till slut på fem prydligt uppställda laserjollar med seglen uppe på tork, tio Optimistjollar, en segelskuta och en tjärad skötbåt.

Sitter på bryggan och skriver detta. Det gungar fortfarande efter morgonens äventyr. Kaffet gör susen och jag mår som en prins. Plask från lekande ungdomar snett bakåt, i klockan fyra. Galleriet kl två, serveringen rakt fram, båthuset (med köket i kortändan) kl elva och hela gästhamnen i kl nio. Den tar 75 båtar, förr 90. Precis som att SUV:ar tar parkeringsutrymme i stan, så tar de allt bredare båtarna sin tribut till sjöss. Folkbåten ligger som en gullig fågelunge bland alla förvuxna gökungar!

Precis nu smällde det till när en bister Buster Magnum rände in i bryggan. En välkammad pappa skulle visst hämta sin son, seglingsinstruktören. Barnen leker på sin sandstrand kl tio och föräldrarna dricker lite rosévin i solen. Rödhamn är allt en idyll i den starka kontrasten till det brusande havet på andra sidan den lilla, men höga ön. Vågorna slår taktfast mot den röda graniten – rappakivi!

Efter att ha ensamseglat hit från Helsingfors, är friden stor i mitt sinne. Kroppen är glad över att få vila. Det är fysiskt krävande att sköta allt själv, dygn efter dygn. Hör hur middagen till serveringens gäster, tillreds i båthuset. Det hackas och fileas, skrattas och pratas.

Nyss reste sig den franska kvartetten från bordet intill. Det kändes mysigt med en fransk konversation som bakgrund till mitt skrivande och dagdrömande. Solen är het, vinden drar en viss svalka över mig och havsbruset är skönt på avstånd.

Drog mig tillbaka till båten. Folkbåtens avsmalnade akterparti passade perfekt in i två 42-fotarares breda midskepp. Det skulle inte gå att ge sig av nu. Ursäkta, säger en trevlig kvinna på den ena skeppet. Förlåt att vi stänger in dig. Inga problem, säger jag. För det är det inte. Jag är glad över sällskap och det ena ledde till det andra. Jag blev bjuden ombord till familjen med två halv-vuxna barn och chokladmousse med kaffe!

Somnade sött efter att ha kollat väderappen. Mer vind från sydväst.

Dagarna gick. Lätt inblåst kände jag mig i den envisa, sydvästliga vinden. Den skulle medföra kryss över hela Ålands hav. Inga problem i sig. Men vå-

gorna är problematiska i längden för en ensam folka på havet.

En sen kväll kommer en holländare och lägger sig i lovert om oss. Denna Hallberg Rassy blir ytterligare en fin vindfångare, tänkte jag. Det hade utlovats sydostlig vind om 15 meter per sekund. Vinden kom och vad vet jag om hur den flygande holländaren tänkte – men 06:33 slog han i lilla folkan när han skulle ge sig i väg. Sorry, sa han när jag yrvaket visade min nuna under den blöta tältduken över sittbrunnen.

Vinden vred tillbaka till sydväst, solen började torka upp det blöta och jag vädrade folkan. Passade på att kassera den tamp som oroat mig häromnatten. En del fick duga som reservbälte för de jeans som hade vuxit i garderoben. Fann reservlinan i fören och skar av tolv meter. Gjorde en elegant splits runt haken och kände mig nöjd. Så nöjd att jag tog en morgonfika med kanelbulle på bryggan igen.

Paret i den lilla båten vid min andra sida, bjöd mig att dela gästbastun med dem. I trevlig och naturlig gemenskap njöt vi av värmen i "Ålands finaste bastu" för att sedan kasta oss i vågorna. Det känns helt fantastiskt att möta elementen rakt på, rakt i. Samma vågor som kan skapa obehag under en lång segling, blir underbara att vara i – en stund!

Sedan bjöd jag på en flaska vin till den gemensamma laxmiddagen med hemlagad potatissallad och dito bröd därtill. Tog farväl, för på morgonen skulle jag äntligen segla över Ålands hav.

Rödhamn – Stomnarö

Sov ängsligt igen. Jag gillar nog inte havet så mycket. Vill nog har de där kobarna och skären i synfältet för att känna mig bekväm. Vaknade ändå målmedvetet kl 4 och seglade tyst ut ur Rödhamn. Det blev en lång-kort kryss. Tog först höjd mot Lågsjär, ville ha sjölä så långt som möjligt. Några få slag, men det långa benet gick i stort sett mellan Tjärven och Söderarm.

Angjorde svenska kusten och seglade vidare mot Furusund, förbi Kapellskär och in en bit mot Stomnarö. Gick båtsportleden mot Spillesboda brygga och närmade mig min natthamn hos Lennart.

Pang, sa det när Bustern rände rakt upp på det väl utmärkta grundet. Chockad pappa körde vidare en bit innan han stannade, fällde upp utbordaren för att besiktiga skadorna. Barnen titade blekt på. Som tur var kunde de ta sig för egen maskin hemåt, slokötat i långsam takt.

Lennart hade en ny flytbrygga med badstege längst ut. Ville vara rädd om den. Tog ned seglen för tidigt och fick göra ett ärevarv för att samla ny fart. En smått spännande tilläggning som börjar nära "bustergrundet" och slutar med ett annat grund (där en annars vill lägga ankaret i det trånga sundet), innan båten kan förtöjas i bryggan. Vål så. Beslå.

Lennart och jag får en stilla stund i hans träsoffa i stranden vid bryggan. Skönt att vara i land, samtala och se folkan lite med perspektiv. God mat, lite

nyheter och sång av Jill Johnson med storband i teve, sedan bums i säng.

Stomnarö – Blidö – VSS

Frukost med Lennart kl sju. Sedan iväg till andra vänners nyrenoverade sommarställe. Vackert och trevligt. En andra frukost intogs kl 10. Sedan iväg hemåt. Smög i halvwind nära ytterligare andra vännar, som satt och läste på sin altan precis vid stranden på Wettersö.

Furusundsleden hemåt i, ja varför inte – sydvästlig vind. Säkert europarekord i kryssande, som seglarvännen Anders påpekade efteråt.

Gled in på vår plats vid bryggan i Vikingarnas Segelsällskap och det kändes som att det var bra nu. Jag har fyllt kvoten för segling för en stund!

Rik på upplevelser och tacksam för att allt gått så pass bra, skriver jag nu ned dessa rader digitalt. Vill passa på att tacka alla er som på olika sätt stöttat detta äventyr. Ni har varit så öppet nyfikna och berättat om er egen längtan att göra något liknande. Ni har brytt er och följt med väderleksrapporterna. Det har ringts och sms:ats. Och vad sägs om följande konkreta bidrag:

Pär: Säkerhetsutrustningen ombord och allt fixeri med exempelvis motorn.

Erik och Johan: Tack för lånet av er nya, fina och extra starka fyrtaktare!

Donald: Flytande VHF-radio att kommunicera med, tack det var en fin present

Anders: Sjökort - översikten och D-serien, tack!
Malin och Johan: Resten av sjökorten, Åland och Finska viken – tack!
Åke: Spinnaker med all utrustning – tack!
Hans: Erbjudande om att låna gennaker – tack!

För segelsporten och Folkbåten
75 år 2017
PER
HÖRBERG
F 1269

Rödhamn

Segling längs Korsikas västkust till Sardinien

Längtan att själv få segla i Medelhavet har funnits hos mig allt sedan vår familj bodde i södra Frankrike inte långt från havet i början på 90-talet. I somras blev drömmen verklighet. Tillsammans med våra franska vänner Yvonne och Jean-Paul fick jag och min fru Gunilla möjlighet att segla från västra Korsika till Sardinien.

Vi stannade i Nice några dagar och där köpte jag de nödvändiga sjökortet som jag ville ha över området runt Korsika.

Redan från början bestämde vi oss för att vi inte ville göra några nattseglingar och med hjälp av sjö-

korten kunde vi bestämma vilka natthamnar vi ville till.

Vi lämnade hamnen i Nice med bilfärja på kvällen den 14 juli, Frankrikes nationaldag.

Den skulle ta oss till Ajaccio på västra Korsika. En resa på ca 12 timmar.

Det var en vacker kväll med solnedgång. Vi var många som trängdes ute på däck för att få en glimt av Nice som försvann allt längre bort i fjärran. Vad ingen visste då, när vi riktade våra kameran mot den glittrande staden i kvällsljuset för att få den bästa kvällsbilden med Promenades des

Anglais i förgrunden, var det blodbad som strax skulle inträffa och ta mer än 80 människors liv i ett av Frankrikes värsta terroråd i modern tid.

Tidigt nästa morgon fick vi reda på den fruktansvärda nyheten om attentatet som ägt rum en timme efter att vi lagt ut. Våra vänner som bor i Nice och har sina barn och barnbarn där hade några fassansfulla timmar innan de visste att alla mätte bra och att deras vänner inte hade befunnit sig där. Det här blev naturligtvis en jobbig start på vår segling.

Båten som vi skulle segla, en

Nice - Promenades des Anglais

Christian, Jean-Paul och Yvonne

Jeanneau Sun Odyssey låg på svaj utanför hamnen och väntade.

Hon var 13,2 x 4,2 m och vägde 12 ton. Gott om utrymme med sina 4 dubbelhytter.

Effekterna av attentatet och all bunkring samt genomgång av båten gjorde att vi blev kvar i hamnen första natten, men Ajaccio är en mycket vacker stad så det gjorde inget. Att Napoleon föddes där

kan ingen undgå och det finns gott om minnesmärken och hus att besöka.

Nästa dag var det äntligen dags att lägga ut! Vi blickade ut över Medelhavet som badade i sol. Det hade blåst mycket de senaste tre dagarna men när vi hissade segel hade det mojnats till 7 m/s och från sydväst som är vanligast så här års. Vi fick en härlig sträckbrog under

28 sjömil söderut till Propriano, som var vårt första mål.

Både båtens gps och vhf var dumt nog placerad nere i båten vid navigationsbordet, men jag hade packat med en handhållen vhf samt lagt in ett digitalt sjökort i mobilen och med de inhandlade sjökorten var vi väl försedda och det fanns dessutom två fina kompasser, en vid varje ratt.

Vi insåg ganska snabbt att man måste ha en viss framförhållning om man ska in till en hamn. I dessa farvatten måste man boka hamnplats och det går bara att boka samma dag och helst tidigt på morgonen. Väl framme anropar man hamnen på kanal 9 och blir då anvisad en plats av en följebåt. Alla båtar backar in och för-töjer sedan i fören med en tjock tamp från en bojsten.

Propriano är en typisk liten korsikansk hamnstad, pittoresk och med en fin marina för stora och små båtar. En del övervintrar här under långseglingar.

Propriano

På kvällen besökte vi ett litet matställe som serverade fantastiska korsikanska specialiteter som polenta av kastanjepuré och korsikansk fisksoppa.

Nästa dag var vår plan att segla vidare till Tezziano och där går det bara att ligga på svaj. På Korsikas västra sida finns det inte så många naturhamnar där man får ligga över natten, det beror på att det nästan överallt på västra Korsika är helt öppet ut mot havet. Så var det även till viss del i Tezziano, där det är grunt när man närmar sig land, speciellt för större segelbåtar och vi stack 2,10.

Det hade blåst upp på eftermiddagen och det låg ett 15 tal segelbåtar på svaj när vi kom fram. Det tog en stund att hitta en plats med tillräckligt svajutrymme. Senare på kvällen mojnade det men med båtar utan köl hade man kunnat gå längre in i viken. Där fanns en liten restaurang dit en del av seglarerna rodde in med sina gummijollar. Innan vi lämnade Ajaccio hade

vi handlat underbara korsikanska ostar och andra specialiteter. Vi avnjöt en fantastisk middag i sittbrunnen samtidigt som solen sakta gick ned vid horisonten.

Efter ett uppfriskande morgondopp nästa dag gjorde vi upp dagens segling, som skulle ta oss ner till det berömda Bonifacio på Korsikas sydspets där franska Främlingslegionen har sitt säte.

Jag har aldrig uppskattat ett elektriskt ankarspel så mycket som nu, alla båtar här har endast ankarkättingar och det skulle bli tungt att dra upp ett stort ankare för hand.

Korsika har höga berg och många uddar, ibland med skär och grynnor långt ut. Det gör att man gärna seglar ganska långt från land där det också är jämnare vindar.

När man seglar längts kusten upptäcker man snart att det dyker upp höga torn på flera ställen, ofta placerade på någon högt berg. Våra franska vänner berättade att Kor-

sika under större delen från 1200-talet till 1700-talet tillhörde Genua och på 1500-talet byggdes ca 60 vaktorn runt hela ön för att skydda ön från alla fiender. Det tog tre timmar att skicka ett meddelande runt hela ön från vaktorn till vaktorn.

Inseglingen till Bonifacio är en mäktig upplevelse med de lodrätta 100 meter höga klippväggarna där man går in som i en smal lång fjord. Högst upp ser man den gamla byn som bokstavligen hänger ut över klipporna.

Längst in i ”fjorden” ligger den nedre delen av Bonifacio med en slingrande väg upp till den gamla byn och därifrån har man en fantastisk utsikt över det breda Bonifaciosundet och till Sardinien.

Trots det smala inloppet till Bonifacio kommer det in enorma yachter ända in till den trånga hamnen.

Som skeppare hade jag ett stort ansvar för båten och vid ”fickpareringen” fick jag nytta av bogpro-

Bonifacio

Bonifacio

pellern för att undvika skador på vår och grannars båtar.

Korsika befolkades för ca 4000 år sedan och där finns mycket bevarat av gammal kultur. Det finns massor att se och vi hade gärna stannat några dagar men vår plan var att bara stanna över natten. Innan middagen hann vi i alla fall gå uppför berget och besöka den gamla stadsdelen och citadellet från 1100-talet. Stadens intressanta historia och det väl bevarade citadellet får man inte bara missa.

Söder om Korsika i Bonifaciosundet ligger Lavezzi-öarna, ett naturreservat och populärt ställe för dykare. Dit seglade vi på vägen till Sardinien dagen efter, men det blåste mycket så det gick inte att ankra. Bonifaciosundet är känt för sina kraftiga vindar. Det hänger ihop med att mycket vind från Medelhavet ska passera mellan de höga bergen på Korsika och Sardinien.

Det fick jag uppleva när jag 1982 gjorde en dokumentärfilm om Sardinia Cup – en av världens största havskappseglingar.

Jag var bl.a. med på en tvådagars segling med Pelle Petterson vid roret och Roger Nilson som

navigatör. Carat var stor och vi låg i täten och i Bonifaciosundet blåste det upp och vi drog ifrån ordentligt. Vi rundade märket på nordvästra Sardinien på natten och på vägen tillbaka mot Porto Cervo på andra sidan med spinnakern uppe i

Lagunvik väster om Bonifacio

10 knops fart mötte vi de andra båtarna som låg på kryss.

Det blir en visning av filmen i klubbhuset 9 februari kl. 19-20.

På kvällen nådde vi norra Sardinien. Vi ankrade upp i en vik som visade sig vara ett eldorado för vindsurfare och kitesurfare på grund av vindarna.

Hade vi haft mer tid på oss hade vi fortsatt mellan öarna till La Maddalena och ner längs nordöstra Sardinien, men dagen efter behövde vi vända norrut igen.

Vår plan var att segla till en fin ankringsvik vid Roccapina på Korsikas västkust. Ankringsvikar är utmärkta med ett litet ankare som kan vara svåra att se i översiktskorten.

Efterhand ökade vinden till 12 m/s så vi fick reva, men vi hade god fart och det var inga problem att hinna fram till Roccapina i tid för att få en bra ankring med svajutrymme. Vattnet är väldigt klart i den här delen av Medelhavet och det är många som snorklar i ankringsvikarna.

Dagen därpå seglade vi tillbaka till Propriano. Här skulle vi möta upp vänner till våra franska vänner. På kvällen hölls en stor fest ombord på en 60 fots katama-

ran. Skepparen var en äventyrlig fransman som hade spontanköpt båten för 14 år sedan på Mauritius, lagom tills han skulle gå i pension. Hans liv var nu att segla runt i världen. Vi satt i flera timmar och lyssnade på hans berättelser. I vår bär det av igen på en tredje världsomsegling.

Sista dagen seglade vi tillbaka till Ajaccio där vi skulle lämna båten. Veckan hade gått alldeles för fort och vi insåg att en vecka är för kort, helst skulle vi ha velat segla runt hela Korsika.

Seglingen och vackra Korsika blev ett oförglömligt minne. Det har definitivt givit mersmak att få

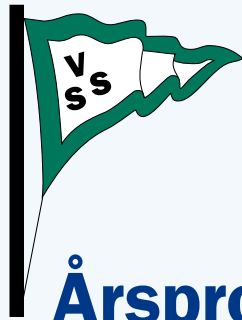
segla mera i Medelhavet. Det är inte bara själva Medelhavet som lockar även kulturen och den underbara maten som är så typisk för länderna runt Medelhavet.

CHRISTIAN FALK

Se fler bilder på vss.nu klicka på För medlemmar Fotoalbum. Här finns även SeglarVikingen.

Tips: En mycket bra vädersida är lamma.rete.toscana.it Klicka på vento e mare samt på engelsk flagga om man inte är duktig på italienska.

Årsprogram 2016–17

2016

December

7 Onsdag VSS Veteranklubbs Julbad & jullunch.

2017

Med reservation för ändringar.

Januari

22 Söndag Kaffe framför brasan i Klubbhuset.
Arrangör DSV.

Februari

13 Måndag Sista dag för motioner till höstmötet.
18 Lördag DSVs Årsmöte med picknick.
24 Fredag Sista manusdag för Seglar-Vikingen nr 1.

Mars

12 Söndag Bockgården städas. Samling kl 10.00.
30 Torsdag Årsmöte